

PETROVÁ CZ ISTVÁN:

Április

Csiklandozó melegnek,
csikólábú szeleknek,
csöpögő fellegeknek
bolond hava, hamis
éj-kék leányszemeknek
tükre, szerelmeseknek
s vén tréfamestereknek
kedveltje, április...

Így emlegetek régen,
A költői mesékben
csélcsap voltál, ha éppen
nem bohóc, kis dilis...
Ezer darabra tépem
e jelkép rongyát, s népem
legszebb emlékeképpen
köszöntlek, április.

Szennyesevizű folyóknak
moraja, s a futó hab
a gyűlölt, elbukó had
emlékéről izen.
Nagy örvény kélt futólag,
s jött a győz nitudó had
tisztá hulláma. — S csónak
ring a békés vizen.

Vad viharok zúgása —
száraz ágak hullása
s nádkunyhók pusztulása.
S a szél kertünk fölött
elvonult, s szelíd mása
a rügyekből anyásan
kedves simogatással
kicsalta a jövőt.

Ezer viruló élet
szívében piros mély seb
nyílt ki, népem, teérted.
S ezer nyíló virág
gyökerét táplál, éltet
örök példád, ki élted
hazámért nem kímélted,
hős szovjetifjúság!

Köszönet, s hála érte,
hogy szolgálancunk végre
lehullt, s e kicsi népre
a szabad ég nevet,
hogy biztos útra lépve
indulhatott a béke
és boldogság elébe
ez a merész sereg.

Hirdessed a szeleknek
szárnyán, a fellegeknek
vásznán, az esőcseppek
szivárványán, a friss
csobogású ereknek
hangjában, — e seregek
győzelmét hirdesd legszebb
hónapunk, április!